

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

362.175:355

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyezés

Szerző: ~

Cím: *Ahol fölvonul a nyomor*Forrás: *Pesti Hírlap*

Bp.

1917. IX. 18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

(Oldal)

Ahol fölvonul a nyomor

Kép a hadisegély kiosztásáról

A VII. kerületi előljáróság két tisztviselőnőjét — mint megírtuk — letartóztatta a rendőrség, mert a hadisegélyek kiutalásánál a maguk számára vettek föl nagyobb összegeket. Első pillanatra megdöbbsent a dolog: a főváros két alkalmazottja, akiknek az a hivatásuk, hogy a szegény emberek számára történő pénz kiosztásánál az állam érdekeit képviseljék, megcsalja kenyéradó gazdáját, aki bizalommal állította őket oda a hivatalba, — hosszú időn át folytatják üzemeiket, anélkül, hogy bárki is észrevenné vagy leleplezné a dolgot és megfogná a bűnösöket. Hol az ellenőrzés? — kérdi mindenki — hogyan történhetnek ilyenek, ha rend van. De ha valaki megnézi, hogyan történik a hadisegély kiutalása és kifizetése, látja azt az idegölő, emberfeszítő munkát, amely ott folyik, látja a pénztárnál tolongó vézna, vérszegény asszonyokat, a sápadt arcokat, a rongyokat, amely vékony testüket fedje, akkor megért mindent. Megérti, hogy itt az ellenőrzés lehetősége a legminimálisabb, érzi, hogy minden ellenőrzés csak emberikzés, fárasztása, agyongyötrése azoknak a szerencsétleneknek, akik arra szorulnak, hogy a néhány korona hadisegélyt fölvegyék.

Elmentünk a Wesselényi-utcai polgári iskolába és végignéztük, hogy történik a hadisegély kiosztása. Az iskola udvarán négyes sorokban egymáshoz préselve, szorongva, lökdölözve ezernyi ember, többnyire asszonyok, kondóba burkolózva, kopott ruhában, rossz cipőben, fiatal lányok és néhány férfi, akik valamely hozzátartozójuk helyett jöttek el. Ott állnak ők türelemmel, mint állanak az élelmiszerüzlet, a szenesbolt és még ki tudja hány helyen óraszámra. Kétszázezernél több lakója van az Erzsébetvárosnak, eleinte huszonnégyezer kapott hadisegélyt, most csak tízezer. A többinek megszűnt a jogosultsága, azóta, nem mintha vagyonszerű sorba jutott volna, hanem, mert a tör-

vény rideg az özvegyekkel szemben. Minden hónapban egyszer osztanak ki segélyt, de ebben a körületben tíz-tizenkét napig tart, minden alkalommal, délután kettőkor kezdik és kilencig-tízig osztják föl az ezreket aprópénzre, utalják ki harminc-negyven koronákban a szegényeknek. Az udvaron állnak az asszonyok, kezükben szorongatják a könyvecskét és boldog az a száz, amelyik hosszú órák várakozása után bejut a hatalmas tornacsarnokba.

Amint belép, felmutatja könyvét és kikereskedni törzslapját, amelyet az előljáróságon őriznek. Ezzel azután odalép a maga számfeljegyzési asztalához; 122 alkerületre van beosztva az Erzsébetváros és már tudja minden jelentkező, hová kell mennie. Számfeljűti a törzslapját, beírják a könyvébe, hogy mennyit lehet kifizetni és a kis könyvvel a pénztárhoz küldik, ahol kifizetik a hadisegélyt. Legalább félórás tülekedést jelent ez még odabenn a teremben és boldog, aki egy délután feloldozása árán hozzájut a néhány koronájához. A kis hadisegélyért — amelyért oly nagy a lelki szenvedés — kijut bőven a testből is. Talán egy negyed órát nézzük végig a háború nyomorgóinak azt a felvonulását a pénztárhoz és közben számtalan megrázó jelenetnek vagyunk tanúi. Óreg, őszhajú asszony panaszkodik, hogy a ruháját összetépték, kalapját leszaggatták a nagy tolongásban, a lábai alig bírják a hosszas ácsorgást. Öt perc múlva egy fiatal nő lesz rosszul: ájulás környékezi, lerogy egyik székre, homlokán kiüt a hideg veríték. Zsírbongás, lárma, panasz és sóhajlás, tülekedés és szegényszag. A nagyváros nyomorának minden rémsége — és a szegénység eme vásárán végzik munkájukat a tisztviselők. Délelőtt a rendes hivatali munkát, délután ezt az igazán rendkívülit. A nagyrésztük ideiglenes alkalmazott nők, akik mindezért havonta kilencven koronát kapnak. Kilencven koronát, amikor egy pár cipő százhusz korona, amikor...

Ellenőrzés itt nagyobb nem lehet, nagyobb-nak nem szabad lenni. Így is panaszkodik min-

denki, hogy milyen sokára jut a pénzhez; a nagyobb ellenőrzés pedig a családokat nem tenné lehetővé, de tízezer szegény ember még több kinszenvedésével, még több gyötrelmével járna. Akinek kis szociális érzéke van, csak azt követelheti, hogy még hamarabb, még gyorsabban és simábban folyósítsák a szerencsétleneknek a keserves kínlódásokkal megszerzett, éhenhalás sem elegendő segély összegét.

Dévény Gyula VII. kerületi előljáró annak közlésére kért fel bennünket, hogy előző cikkünkben azt a neki tulajdonított kijelentést, amely szerint a rovincsolás elmulasztása a pénzügyigazgatóság mulasztása, nem tette. Ezt már azért sem tehette, mert a rovincsolás a pénzügyigazgatóságnak nem kötelessége, sőt erre joga sincsen.